

1988 թվականի նոյեմբեր-դեկտեմբեր ամիսներին Կիրովարադում՝ հինավուրց Գանձակում սում-գայիթի կրկնության ահավոր փորձարկեց ադրբեջանցի սանձարձակ խամաճիկների կողմից: Տուժեցին հազարավոր անմեղ հայեր. թալանվեց նրանց ինչքը, հրկիզվեցին բնակարանները: Վայրագ խուժանը տեղական իշխանությունների հանցավոր անտարբերությամբ ձեռնարկեց հայազգի մարդկանց շարդեր, սպանություններ: Այդ օրհասական օրերին Գանձակի հայությունը բռունցքվեց, արժանապատվորեն դիմակայեց անօրեն խաժամուժին: Մարդկանց համախմբելու, նրանց ինքնապաշտպանությունը կազմակերպելու դժվարին առաքելությունն իրենց վը-

ՍԳՈ ԵՐԹ՝ ԶՈՀԵՐԻ ՀԻՇԱՏԱԿԻՆ

րա վերցրին տեղի հայկական եկեղեցին ու «Գանձակ» նախաձեռնող խումբը: Ցավոք, այլևս հնարավոր չեղավ մնալ մուսավաթ թափթփուկների ապականած այդ քաղաքում և, հյուսիսային Արցախից դեպի Հայաստան ու Միության այլ վայրեր ձգվեցին հալածական հայերի քարավանները, որը շարունակվում են մինչև օրս: Ներկայումս Կիրովարադում 40—45 հազար հայերից մնացել են հատուկենտ ընտանիքներ: Տասնամյակների փոշուց մաքրվեցին ու վերստին շրջանառության մեջ դրվեցին «գաղթական», «փախըս-

տական» արճճի պես ծանր, հոգեմաշ բառերը...
Երախտապարտ գանձակեցիների հիշողության մեջ ընդմիշտ կմնան նրանց անունները, ովքեր, բոլորովին անմեղ մարդիկ, ընկան նորօրյա ենիշքիների ձեռքով: Արցախի գոտեմարտի այդ սուրբ նահատակների մահվան տարելիցի պատվին մայր Հայաստանում, Միժեռնակաբերդի ուխտավայրում կանգնեցվել է գանձակեցիների միջոցներով կառուցված կոթող-խաչքար, որի բացմանն էին նվիրված անցած շարաթ օրը Քատերական հրապարակում «Գանձակ» նախաձեռնող խմբի կազմակերպած մի-

տինգն ու սգո երթը դեպի Միժեռնակաբերդ: Միտինգում հանդես եկան «Գանձակ» նախաձեռնող խմբի ղեկավար Գրիշա Օգանեզովը, ՀՀԾ վարչության անդամներ Խաչիկ Ստամբուլցյանը, Լևոն Տեր-Պետրոսյանը, նախկին Կիրովարադցիներ Զուլիետա Վերդյանը, Սուրեն Հակոբյանը, Սերգեյ Երեմյանցը, Լյուդմիլա Աղաջանյանը և ուրիշներ: Նրանք միահամուռ դատապարտեցին արցախահայության ազգային-ազատագրական պայքարը բռնությամբ ճնշելու մեր «ինտերնացիոնալիստ» հարևանների ծրագրված նենգությունը, պահանջեցին քաղաքական գնահատական

տալ Կիրովարադի անցյալ տարվա հանիրավի մոռացության տրված իրադարձություններին:
...Միժեռնակաբերդում, սումգայիթյան եղեռնագործության զոհերի հիշատակը հավերժացնող հուշաքարի կողքին, այսուհետև ամենաշնան տերևները որպես արցունքներ կթափվեն այն կոթող-խաչքարի պատվանդանին, որը դարբերին ու սերունդներին կպատմի Գանձակի անմեղ հայերի նկատմամբ կովկասյան թաթարների կատարած շարագործությունների մասին:
Սգո երթի մասնակիցները ժաղկեպսակներ դրեցին մեր հին ու նոր զոհերի հուշարձաններին:
Փետր 1988

Փետր 1988